

Trandafirul fermecat

miercuri, 16 septembrie 2009

Într-o zi senin m plimbam prin parc. Deodat aud un suspin.

-Este cineva? am întrebat uitându-m de jur-împrejur.

-Eu sunt! îmi r spunse o fetic cu p r lung _i frumos, cu obraji ro_ii _i cu fața senin .

-Bun , eu sunt Draghi!

-Bun , eu sunt Emilia!

-Pot s _tiu de ce e _ti sup rat ?

-Of..., pentru c ni_te copii r i nu m-au l sat s m joc cu ei fiindc nu v d.

-Vai Doamne, dar s _tii c eu m voi juca cu tine _i nu te voi l sa singur .

-Mulcumesc mult!

Pe urm , am mers într-o gr din minunat cu flori de culorile curcubeului, cu glasurile cristaline ale p s rilor, cu flutura_i sclipitori _i cu un lac minunat în care înotau lebedele. M-am apropiat spre un trandafir alb _i frumos precum diamantul.

-Emilia, ci-ai dori s miro_i acest trandafir?

-Da, cu mare pl cere.

Când a mirosit trandafirul, ca prin minune i s-a deschis un ochi _i a v zut pentru prima dat lumina zilei.

-Mulcumesc, mulcumesc, îci mulcumesc mult! îmi tot repeta cu lacrimi cristaline în ochi.

- Dar nu ai dechis _i cel lalt ochi, iar lucrul acesta m întristeaz , am spus eu.

-Da, dar eu pot vedea _i cu un singur ochi. Îi mucumesc lui Dumnezeu c mi te-a scos în cale.

- Ai dreptate, dar acum trebuie s plec. La revedere.

- La revedere _i îci mulcumesc înc o dat .

Nici o persoan nu trebuie l sat în urm !!!

P un Dragana